

קדיש לראש ממשלה שנרצח

בארי צימרמן

מדי שנה מתרחק בשנה שלמה הלילה בו נרצח

יצחק רבין

לפני שנה זה היה קרוב יותר

ובשנה הבאה זה יהיה רחוק יותר

ולכן הפאב של השנה שונה מזה של השנה

שעברה

וגם הפאב של השנה הבאה יהיה שונה

ועכשו הפאב של עכשו

מה הוא הפאב הזה?

הרי רבים מתו ורבים ימותו

מהם שהכרנו ומהם שלא הכרנו, שאהבנו ושלא

אהבנו

וכל אחד יקר ליקיריו וזכור לזוכריו

וכל אחד הוא עולם מלא של אדם

ולכל אחד נפש וגוף פנים ודם

והדם של ראש המשלה שנרצח הולך ומתרחק

עם השנים

ומדי שנה, בסתו, אנחנו מחזירים אותו אלינו

את אחינו יצחק, הרצוח המוטל בככר הלב

ואין בידינו להחיותו אלא לזכרו בלבד

שעמד בראשנו ויצא בראש צבאותינו

והיה בנאי גדול של עצמאותנו

ואחד משלנו רצח את ראש המשלה שלנו

קם על אחינו יצחק

בשנאה, ברע, בנימוקי תועבה

ואני, אנה אני בא

ושוב סתו, ושוב אנו זוכרים את יצחק המת

וכל עוד נזכר הוא לא ימות באמת.

הוקרא בעצרת ביום השנה ה-16 להירצחו

משולחן המזכיר

צ'אי שגיא

לפני כשבועיים עצרה אותי ניידת משטרה ליד צומת נבות. השוטר היה אדיב וביקש לראות את רישיונות הרכב ורישיון הנהיגה שלי. למזלי אני נושא אותן איתי תמיד כך שלאחר בדיקה קצרה שוחררתי להמשך דרכי. ולמה אני מספר זאת? כדי להזכיר לכולנו שנהיגה ללא רישיון היא עבירה פלילית שמובילה לקנסות, לשלילת רישיון ולעתים אפילו למאסר. זאת רק לנוהג עצמו. גם בעל הרכב צפוי לעונשים על כי מסר את הרכב לנהיגה של אדם לא רישיון. להזכירכם בעל הרכב במקרים אלה הוא הקיבוץ.

המקרה הגרוע ביותר הוא אם חס וחלילה קורית תאונה ויש נזקים. נזקי גוף או נזקי רכוש. במקרה כזה אין כלל כיסוי ביטוחי והנהג ובעל הרכב נושאים בכל הפיצויים שעלולים להגיע לסכומים נכבדים מאוד. כל זאת בשל נהיגה ללא רישיון. למיטב ידיעתי תופעה זו נעלמה ממחוזותינו אבל רציתי רק להזכיר.

לאחרונה התחלנו בהרצות של הקלפי האלקטרוני. נערכו כבר שתי הצבעות עם מיעוט משתתפים. הטכנולוגיה עצמה עובדת ואפילו עובדת טוב. אבל מיעוט המשתתפים עדיין גורם להיסוסים אם לעבור לשיטה זו באופן קבוע. אני מבקש מכל החברים להשתתף בהצבעות הניסיוניות. ניתן הרי להצביע מהבית. כל מה שצריך לעשות זה לשבת חמש דקות ליד המחשב ולהצביע. מי שעדיין מתקשה ולא שולט בטכנולוגיה יכול לפנות לצוות המסור (ניב פורת וצביקי שץ) ויעזרו לו. אז אנא לכו להצביע!!

לא פעם מגיעים מבקרים מהקיבוץ או מבחוץ אל בית העלמין שלנו כדי לפקוד את קברו של אדם זה או אחר. הם נכנסים ולפתע נעצרים, רגע היכן נמצא הקבר המדובר? בית העלמין הוא די גדול יש בו עשרות מצבות והזיכרון קצת חלש. אסתר סמילנסקי זיהתה את הבעיה ועשתה מעשה. בניצוחה סומנו בבית העלמין כל החלקות. הופק ספר עם פירוט באיזה חלקה נמצא כל קבר. הספר נעטף ונכרך בקפידה כך שיעמוד בפגעי הזמן והוכנס לתא שנחצב בסלע בזלת גדול שהועמד בפתח בית העלמין. כך הבא היום לבית העלמין יכול בקלות למצוא את דרכו. ברכה חמה לאסתר ולכל העוזרים במלאכה.

החלטות מועצה

מתאריך 16.10.12:

1. המועצה מאשרת את רוני צור, לתפקיד יו"ר הנהלת החינוך בקלפי.
2. המועצה מאשרת את אילה אופנהיימר ואריאל דורון, לריכוז ועדת השכלה בקלפי.
3. המועצה מאשרת את רשימת הלומדים ותקציב השכלה לשנת תשע"ג.
4. המועצה מאשרת את הצעת הפרטת החשמל, לבחירה בקלפי.

להלן הצעת הפרטת החשמל כפי שאושרה במועצה לקראת הקלפי שיתקיים ביום שישי 2.11

הפרטת חשמל

אושר במועצה 16.10.2012

- החל מינואר 2013 ולאחר אישור ההצעה בקלפי ישלמו חברי עין חרוד איחוד על צריכת החשמל בדירותיהם ויקבלו תקציב בהתאם לתקנון שלהלן:
1. הקצאה משמעותה 7.105 קו"ש לשנה (מהווה 100% מהצריכה הממוצעת בשנת 2011).
 2. תעריף ביתי - כפי שמוגדר על ידי "הרשות לשירותים ציבוריים חשמלי".
 3. בכל שנה ייבדקו ויעודכנו הצריכה והמחיר לקו"ש מול ההקצבה. באחריות צוות הליווי ובאישור המזכירות.
 4. זוג חברים בדירה אחת יקבלו שתי הקצאות.
 5. יחיד בדירה יקבל 1.5 הקצאות.
 6. לכל ילד בדירה תתווסף 0.25 הקצאה.
 7. לתקציב החברים יתווסף סכום שהוא המכפלה של התעריף הביתי בהקצאה.
 8. תקציב החברים יחויב אחת לחודש על פי הצריכה בפועל הנקראת במונה.
 9. חבר יוכל לבחור בתחילת כל רבעון בשנה הראשונה, האם להיות מחויב לפי תעריף ביתי או תעו"ז בהתאם למחירי רשות החשמל. חבר שלא בחר, יחויב עפ"י תעריף תעו"ז כברירת מחדל.
 10. לחברים הגרים בדירות שבהן יש דודי מים חמים ללא קולטי שמש, יוקצו 682 קו"ש נוספים לנפש לשנה ועד לתקרה של 1.364 קו"ש לדירה.
 11. במקרה של זוג - חבר ותושב - החבר יקבל הקצאה אחת. החיוב (של הזוג) יהיה מלא לפי הצריכה בפועל.

12. תושב עצמאי ישלם את מלוא הצריכה בפועל.
13. שכונת נעורים - ההפרטה תבוצע רק אחרי התקנת מוני מים וחשמל לכל חדר.
14. בתי צעירים - דור צעיר : ההפרטה תבוצע רק לאחר התקנת מוני מים וחשמל לכל חדר.
15. דיירי בית הדר לא יתוקצבו ולא יחויבו.
16. כל הפעילויות בתחום הקיבוץ יחויבו גם הם על פי הצריכה בפועל (ענפים, יזמויות, מבני ציבור, פעילויות וכדומה). באחריות המזכירות הפעילה ליישם (סעיף זה).

משולחן מש"א

כנת מן

בשנה האחרונה ביקשנו מספר פעמים מחברים להתנדב לשמירת לילה. לצערנו מעט מאוד חברים מתנדבים לעזור וברוב המקרים מדובר באותם החברים.

אנו מבקשים מהחברים להתנדב יותר למטרה זו ולאפשר לכולנו לישון טוב ובבטחה בלילה.

אני רוצה להודות לגיא גרובנר, גבי דגן, דוד מן, בני רון ומשה נשיא שהתנדבו לשמור עלינו בימים הקרובים שבהם העובדים הקבועים יוצאים לחופשת חג.

החוג לענייני חוץ וביטחון

נצה סמילנסקי

בימים אלו החוג מחדש את פעילותו. זו השנה השתים-עשרה שבה אנו מתכנסים ומקיימים את החוג לענייני חוץ וביטחון. נפגשים עם מדינאים ומדענים, אנשי צבא ואנשי ביטחון, שומעים את דבריהם, שואלים שאלות ומצפים לתשובות.

השנה נעסוק בנושאים הבאים:

המאזן הגרעיני במזרח התיכון על השלכותיו השונות.

המזרח התיכון בצל האסלאם.

דמוגרפיה בישראל 2012.

מבט היסטורי על מלחמת ששת הימים ומלחמת יום הכיפורים.

הפגישה הראשונה היא עם פרופסור שלמה אהרונסון שירחיב את דעתנו בנושא איראן הגרעינית.

אם נרצה נוכל למצוא קשר בין נושא הרצאתו ובין פרשת השבוע שקראנו בבית הכנסת, פרשת "נח". פרשה זו עוסקת בנושא מרכזי אחד: כיצד האנושות הצעירה שזה עתה נבראה, השחיתה את דרכיה, ככתוב: "וַתִּשְׁחַת הָאָרֶץ, לִפְנֵי הָאֱלֹהִים; וַתִּמְלֵא הָאָרֶץ, חָמָס" (בראשית, ו', 11). כתוצאה מכך נגזר על האנושות להיספות במבול.

והנה, דווקא בדורות החוטאים ההם אנו שומעים על התקדמות טכנולוגית מרשימה. "יובל: הוא הִיָּה--אָבִי, כָּל-תִּפְשׁ כְּנוֹר וְעוֹגֵב. וְצִלָּה גַם-הוּא, יִלְדָה אֶת-תּוֹבֵל קִין--לִטֵּשׁ, כָּל-חַרֵּשׁ נְחֹשֶׁת וּבְרָזֶל" (בראשית ד, כא-כב)

מבחינה זאת דומה אותה התקדמות טכנולוגית לזו של ימינו אבל התקדמותה של האנושות כיום אינה מלווה בהתקדמות מוסרית. גם בימינו מרחפת עליה סכנה של כיליון והשמדה המונית אם לא ישתנו אורחות חייה. מי ייתן ונזכה לראות את "הקשת בענן".

טיול לזכרו של דובי דביר

זיוה אופנהיימר

במלחמת יום הכיפורים ביום ט"ו בתשרי תשל"ד (11.10.1973) נפל ברמת הגולן דובי דביר, בן עין חרוד, קצין מודיעין של חטיבה 679, בנם של אסתר ועזריאל דביר ז"ל ואחיו של מיכאל יבל"א. לזכרו של דובי, אוהב הארץ ומטייל מושבע, מתקיים מדי שנה טיול בן יומיים המתמקד בהכרת הארץ בתחומים מגוונים. השנה יצאנו לשני ימי סיורים ברמת הגולן. נופים, טבע, היסטוריה, מים, סכסוכים טריטוריאליים ועוד. חוויה מרגשת הייתה הביקור באתר הזיכרון לחטיבה 4341679. התאספנו על יד הטנק-האנדרטה ושמענו את סיפור הקרב של החטיבה.

מדריך הטיול, שלמה הראל ממושב אלמגור שליווה אותנו בשני הימים, סיפר, הוביל והוסיף דברי ספרות ושירה. הסברים מאלפים ומעניינים זכינו לשמוע מבארי הולצמן שתרים מהיכרותו את השטח לרוחב ולעומק. ושלמי תודה:

לאורי שפרן, צביקי שץ, מיכה דרום ואייל גרדי על התכנון, הארגון והלוגיסטיקה. לדפנה - האחת והיחידה - לבניה ולאירה, שנצחו על הצד הקולינרי ולא הותירו אף אחד רעב.

לנהגים שלא חסכו עמל והובילו לכל מקום גם בדרכים לא סלולות. והרהור אישי: קשה לקבל ששוב לא מכתיפים תרמיל והולכים רגלי אך בזכות טיולים כאלה עדיין ניתן להגיע למקומות שבדרך כלל אינם על סדר יומנו, ועל כך יבואו על הברכה צוות ועדת טיולים.

משפחת צימרמן בעקבות מרקו פולו

למה מונגוליה?

ראשית, לשם הזמינו אותנו חברים ושנית, מונגוליה היא בין הארצות הבודדות שעדיין נותרו אותנטיות ולא "התקלקלו" מהמודרנה והתיירות.

ושלישית, שלושה ימים ביקור בסיביר ויממה של נסיעה ברכבת הטרנס-סיבירית, מסע שמשך אותנו במיוחד לאור הסיפורים הרבים ששמענו עליה עוד בצעירותנו. נחתנו באולאן באטור בירת מונגוליה. עיר עולם שלישי טיפוסית. מיליון ורבע תושבים, במרכז העיר מבנים בני ארבע עד שש קומות, מעט בתים מסביב וכל היתר פחונים ואוהלים מלוא העין. הרחובות רחבים אך לא מתוחזקים כראוי, מכוניות רבות והרבה פקקים.

במלון הפתעה: קיבל את פנינו בחור ישראלי, בן קיבוץ יגור שהקים את חברת הטיולים שאיתה טיילנו. הוא נשוי למונגולית ואב לשני ילדים. ממנו למדנו הרבה על מונגוליה כיום.

האוכלוסייה מונה כ-2.5 מיליון איש ועוד מספר דומה של מונגולים המפוזרים בעולם, בעיקר בסין. כ-60% מהאוכלוסייה גרים בעיר הבירה ובמספר ערי שדה וכל השאר נוודים, חיים באוהלים הקרויים יורטות או גר, העשויים משכבות של לבד עמידות למים. במרכז היורטה - צמוד למוט המרכזי שמעליו פתח לאוורור - עומד תנור גדול לחימום ולבישול.

טיילנו רק בחלק קטן של הארץ הגדולה הזו. נסענו בשישה ג'יפים, ארבעה בג'יפ נהוג על ידי נהג מקומי, ושתי מדריכות מקומיות מקסימות, סטודנטיות הדוברות אנגלית טובה. הנהגים והמדריכות דאגו גם להכנת ארוחות הצהריים. עצרנו במקומות יפים, טובלים בירק ובפרחים, הצוות העמיד שולחנות וכסאות מתקפלים והכין את האוכל - מאד פשוט ובסיסי - הכול נעשה במהירות ובשקט. שתייה חמה סופקה באמצעות טרמוסים עם מים חמים וכל אחד יכול היה להכין לעצמו על פי טעמו.

החבורה שהתקבצה לטיול הייתה גם כן מעניינת וכל ערב זכינו לסיפורים מאנשים שונים: על בודהיזם, בעיות תזונה ומחלות מרופא גסטרולוג, שיטות חדשות בהפעלת המוח אצל אנשים פגועים, וגם על יחידה 101 ועל גידול חוחובה בעין חרוד.

הנוף ברובו גבעות ירוקות של מרעה מלוא כל העין. לכל אורך הדרך נראים כתמים של חום שחור ולבן, בהמות הרועות באחו: עזים, כבשים, פרות, יאקים וסוסים, ולא רחוק מהם מקבץ של מספר יורטות שבהן גרה המשפחה המורחבת.

הסוס הוא החיה המועדפת. סוסים מסמלים את מונגוליה עוד מתקופת ג'ינגס חאן, על גביהם שטף את ערבות אסיה וארצות אירופה. הסוסים משמשים לרכיבה בלבד והמונגולים מיטיבים לרכב מגיל צעיר ביותר. חלב הסוסות נחשב למעדן שמביא גם למזל טוב כך שאירוח ביורטה כולל תמיד גם טעימה מחלב סוסות (לא טעים - חמוץ). הסוסות מרשות להיחלב רק אם סייחן עומד צמוד אליהן. להיות במונגוליה בלי לרכב על סוס - זה לא נחשב, כך שגם אני (כן, כן, גם אני בגילי) ישבתי על סוס וילד בן שתיים-עשרה הוביל. זו הייתה חוויה מיוחדת במינה.

במשך היום נסענו בדרכי עפר, הכבישים מעטים ותחזוקתם גרועה למדי. התרשמנו מהמרחבים והנופים (הדי משעממים לדעתו של ישי) אבל אני דווקא נהנית מהמרחב והשקט האינסופיים. מהצמחייה, פרחים גדולים וצבעוניים, והחי, עיטים מאולפים המשמשים לציד ועוד.

בערב היינו מגיעים לחניון לילה שהורכב מכמה יורטות, מבנה של מטבח וחדר-אוכל ומבנה נוסף של שירותים ומקלחות. מים חמים לא תמיד. הכול ברמה הבסיסית ביותר. כל זוג קיבל יורטה ובה מיטות, שולחן, כסאות ותנור-אח. בערב הביאו העובדים עצים והדליקו את האח - חלק מהערבים היו קרים ביותר - ובבוקר השכם עברו שוב כדי להדליק את האח לפני הקימה (אך לרוב לא הספיקו להדליק לכולם). הכניסה ליורטה היא דרך פתח נמוך שיש להתכופף אליו בכניסה וביציאה - "התעמלות" שאת תוצאותיה חשתי היטב בגבי לאחר מספר פעמים.

ביקרנו במספר מנזרים בודהיסטים מעניינים שגם בהם מעורבת האמונה השמאנית (האלילית) עם הבודהיזם. באחד המנזרים פגשנו קבוצת נערים בין הגילים עשר ושמונה-עשרה הלומדים את התורה הבודהיסטית. ילדים אלו נמסרים על ידי משפחותיהם - העניות בדרך כלל - להתחנך להיות נזירים.

כאמור, התעשייה והמסחר ברמה נמוכה מאד. גם חקלאות לא ראינו, רק כרי דשא עצומים המשמשים למרעה. רק בצפון נגלו לפתע לעינינו שדות חיטה עצומים ושדות צמחים דמויי חרדל שמהם מייצרים את שמן הקנולה.

גולת הכותרת שלה חיכינו מתחילת הטיול הייתה הרכבת הטרנס סיבירית וסיביר עם ימת ביקל - ימת המים המתוקים הגדולה בעולם.

עלינו על הרכבת בלילה במונגוליה ובבוקר כבר מצאנו עצמנו ברוסיה. כשהתעוררנו גילינו שהקרן שלנו עומד בתחנה כפרית של צומת מסילות - לבדו, לא קטר ולא קרונות נוספים - קרון בודד בערבה...

אחרי שאלות ותהיות התברר שעלינו לחכות במקום זה חמש שעות עד שתגיע מתי

שהוא רכבת אחרת ותאסוף אותנו. זה נשמע ממש הזוי אך התעשתנו והעברנו את הזמן: קפה, ארוחת בוקר וטיול בכפר והזמן איכשהוא עבר. לבסוף גם הגיעה הרכבת - חיבורים, הזזות וממשיכים. בדרך חולפים על פני כפרים סיביריים, הנוף שונה לגמרי ממונגוליה, יערות, נהרות וכפרים. לאחר זמן עצירה נוספת, ארבע שעות - מחכים לרכבת שמגיעה מאי-שם. בקיצור, חוויות. ברכבת השינה היו גם נוסעים מלבדנו וגם דיילות אך מחוסר שפה התקשינו בתקשורת. מה שבכל אופן סוכם בקבוצתנו שהמונגולים הרבה יותר נחמדים מהרוסים. הגענו לאירקוצ'ק למחרת בבוקר, מלון מפואר, אוכל מערבי מכל טוב, שירותים ברמה מערבית - עולם אחר.

למחרת שטנו על ימת ביקל בספינה (רעועה למדי), בגשם ורוח אבל היה כדאי כי הגענו לפינת חמד - אורחן חבוי בתוך יער מרחק חצי שעה הליכה ברגל מהימה. שהינו שם בערב ובלילה ולמחרת טיילנו לאורך הימה. בצהריים הגיעה רכבת המקיפה את הימה דרך מנהרות ודרכים יפות ומעניינות. ברכבת זו חזרנו לאירקוצ'ק כדי לגלות שהמטוס יאחר בשש שעות. בעקבות העיכוב הזה הגענו למוסקבה (טיסה של שש שעות) באיחור נוסף ומצאנו שאיחרנו גם את המטוס לארץ. אך כפי שנאמר, "כל עכבה לטובה", בזכות זאת הרווחנו סיור ברכבת התחתית של מוסקבה, סיור בכיכר האדומה וטיסה למחרת במחלקת עסקים...

למתגיים החדש
לשורות צה"ל
יואל נשיא
שירות תורם
לך ולצבא
שמור על עצמך
בית עין-חרוד

מצל טוז

לשרית ולדביר
לאסתר גרינגס
לאריה גרינגס
לזרטה גרינגס
להולדת הזת-הנכדה-הנינה
עדיה
שפע זרכות
לכל המשפחות

מצל טוז
לענת עז"ז אילן
לניסלאיכס
לזונה ולזמרי רון
זרכות לזביות
לכל המשפחות

מצל טוז

לזירון ולאיז רון
לזונה ולזמרי רון
להולדת הזת-הנכדה
שקד
זרכות חמות
לכל המשפחות

**מערכת החינוך מזמינה למפגש בנושא
העקרונות על פיהם פועלת
מערכת הגיל הרך שלנו ויישומם בשטח**

במפגש תציג נטע חכים

(היועצת החינוכית למערכת הגיל הרך),

**יחד עם חבצלת, את "תו התקן" למערכות חינוך בתנועה
הקיבוצית, יוסברו המבנה הארגוני, התכנית הפדגוגית-חינוכית
ויישומם, בהקשר לאורח החיים והתרבות המקומית.**

ביום שני 29.10.2012

בשעה 20:30 בכיתות דה"ו

**מוזמנים כל ההורים
וגם סבים וסבתות וחברים המתעניינים.**

להתראות, חבצלת ונגה

**משתתפים בצערה של
דרורה מן ומשפחתה
במות האח
בצלאל (צאלי) טבת
שלא תדעו עוד צער
בית עין חרוד איחוד**

**חברנו
עילי יחיאלי
נפטד
בשנה ה-78 לחייו
משתתפים בצער המשפחה
בית עין חרוד איחוד**

יומן תרבות

ששי מאור

טיול דובי דביר לאזור קצרין רמת הגולן נפרש על שני ימים והפעם ללא לינה, מצב זה אפשר השתתפות בטיול רק באחד הימים. הטיול הודרך על ידי מדריך חיצוני, תודה לצביקי שץ, אייל גרדי, מיכה דרום, בארי הולצמן, אשר ליוו את הטיול ובחלקים ממנו אף הדריכו ותרמו את הידע שלהם.

חג החנוכה יתקיים השנה בתאריך מעניין 12-12-12 יום רביעי (נר חמישי), אנו מחפשים כוחות להרמת החג, כל יזם תרבותי, רעיונאי וביצועיסט מוזמנים לקחת חלק בעיצוב החג.

טיולי המשק לכרמל ולתבור יוצאים ביום שישי 2.11.2012 בשעה 8:00 מחדר האוכל, פרטים על גבי לוחות המודעות.

לפני כשבוע התכנסו חברי חבורת הזמר והחליטו למסד את החבורה ואת פעילותה. לצוות הניהול נוספה אוולין הנסן אשר תסייע רבות בניהול כל היבטי חבורת הזמר, מתיאומים ועד בניית תוכנית עבודה לשנה הבאה, שתהייה מעל לכל ספק חשובה לחבורה ולעין חרוד. החבורה פתחה את שנת הפעילות בהרמת כוסית חגיגית. הדלת פתוחה למצטרפים חדשים מכל הגילים, החבורה מונה נכון לרגע זה 19 חברים וחברות, ברכות למצטרפים החדשים.

ברכות לאלון שפירא,

הלומד היסטוריה של אסיה

ושפה וספרות אנגלית בת זמננו

על קבלת תעודת מצטיין הדיקן

באוניברסיטת חיפה